

Bài Học 12 * 12 Tháng 12 – 18 Tháng 12

Trở Lại Ê-díp-tô

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: Giê-rê-mi 40:7-16; Giê-rê-mi 41–43; Xuất Ê-díp-tô Ký 16:3; Dân số Ký 16:13; Giê-rê-mi 44.

Câu Gốc: “Nếu chúng tôi không làm theo mọi lời Giê-hô-va Đức Chúa Trời ông sẽ sai ông bảo cho chúng tôi, nguyện xin Đức Giê-hô-va làm chứng trung tín thật thà giữ chúng ta!” (Giê-rê-mi 42:5).

Câu chuyện của bài học tuần này mang chúng ta đi đến chương cuối của câu chuyện tiên tri Giê-rê-mi. Nhưng đây không là một kết cuộc vui tươi. Nhưng qua một lối nhìn khác, người ta có thể tóm tắt bài học tuần này về sách Giê-rê-mi là một dẫn dụ về sự giới hạn của ân điển, hay sự giới hạn của sự tha tội và lòng nhân từ. Ấy là, ân điển không thể cứu được những ai từ chối không nhận ân điển! Cho dầu Đức Chúa Trời có chỉ dạy người ta bao nhiêu. Cho dầu Ngài đã hứa ban cho họ sự cứu rỗi, sự bảo vệ, sự hòa bình cũng như sự thịnh vượng. Nhưng toàn dân, chỉ trừ một nhóm người rất nhỏ còn giữ lòng trung tín, thấy đều từ chối không tiếp nhận ân điển cứu chuộc của Đức Chúa Trời.

Có thể nào chúng ta thấy những công khó của cuộc đời tiên tri Giê-rê-mi bỏ ra kêu gọi dân chúng tiếp nhận ân điển Chúa ban, đã là vô ích không? Nhà tiên tri, tác giả của những bài Ca Thương đã muôn đời là một người ca những bài ca thương khó cho tội lỗi và số phận của Y-sơ-ra-ên.

Chúng ta phải cẩn thận bởi vì cho dầu ân điển của Đức Chúa Trời ban cho nhân loại cách nhưng không (không đòi hỏi chúng ta phải trả bằng một giá nào cả), nhưng ân điển ấy cũng không áp chế một ai phải tiếp nhận nó. Chỉ có tâm lòng của một người sẵn lòng tiếp nhận ân điển của Chúa mới mang ân điển đến cho người ấy mà thôi.

Tình Trạng Hỗn Loạn Chính Trị

Phần lịch sử của đoạn Kinh Thánh này hơi khó hiểu vì kể đến nhiều nhân vật. Tóm tắt là vua Ba-by-lôn đặt Ghê-đa-lia làm tổng đốc tại vùng đất của xứ Giu-đa. Vua Ba-by-lôn hỏi Giê-rê-mi ông có muốn ở lại Ba-by-lôn là nơi ông sẽ được trọng vọng và vua sẽ lo liệu mọi điều cho, nhưng Giê-rê-mi chọn trở về quê hương ở với những người dân còn sót lại trong xứ.

Trong giai đoạn này, thành Giê-ru-sa-lem đã bị tàn phá và người Ba-by-lôn đã đại thắng, chúng ta có thể tưởng là dân Y-sơ-ra-ên phải học một bài học. Nhưng thật đáng buồn, nhiều người vẫn chưa ý thức được tình trạng của quốc gia họ.

Khi đọc Giê-rê-mi 40:7-16 chúng ta thấy sứ điệp nào đã được ban phán cho dân chúng. Trong câu 11, “mấy người còn sót lại” là để chỉ về ai?

Một sứ điệp về sự hòa bình trong xứ đã được ban ra. Nhưng không phải ai cũng thích quyết định này. Đất nước lúc ấy không có vua, mạnh ai thu thập được kẻ theo mình và nghĩ rằng mình mạnh thì giành quyền lực.

Hãy Đọc hết Giê-rê-mi đoạn 41. Bây giờ những nan đề nào mà dân còn sót lại trong xứ Giu-đa phải đối diện?

Ghê-đa-lia đã bị ám sát bởi chính những kẻ cũng có tước vị trong hàng ngũ những người ở lại. Ghê-đa-lia đã được vua Ba-by-lôn giao quyền cai trị xứ Giu-đa nên việc ám sát này chứng tỏ nhiều người vẫn không tuân phục ông ta và họ đã giết ông cùng toàn vây cánh và quân lính Ba-by-lôn của triều đình ông. Toàn xứ bây giờ lại ở trong tình trạng hỗn loạn và mọi người sợ hãi sự trả thù của vua Ba-by-lôn.

Tội của Ích-ma-ên và đồng đảng gây sự lo sợ cho toàn dân trong xứ dầu họ không phạm tội ấy và cũng chẳng đồng ý với mưu cơ của Ích-ma-ên. Câu chuyện này cũng đưa đến câu hỏi cho chúng ta là, có khi người vô tội lại phải hứng chịu điều đau khổ vì sự bất tuân với Đức Chúa Trời của người khác không?

Tìm Cầu Sự Hướng Dẫn Của Đức Chúa Trời

Hãy Đọc Giê-rê-mi 42. Một sứ điệp tỏ tường nào mà Đức Chúa Trời đã ban cho dân sự của Ngài và cho bất cứ ai biết trông cậy nơi Ngài qua sự cầu nguyện của họ?

Sợ sẽ bị Ba-by-lôn báo thù, dân chúng kéo lên để nhờ Giê-rê-mi cầu nguyện hỏi ý Đức Chúa Trời cho họ. Lúc này đây họ đã biết ông là người của Đức Chúa Trời.

Lời khẩn nài của dân sự nói lên một sự xưng nhận đức tin: “Không cứ điều lành hoặc điều dữ, chúng tôi sẽ vâng theo tiếng Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi, là đáng mà chúng tôi sai ông đến; để khi vâng lời Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi, thì chúng tôi sẽ được phước” (câu 6).

Giê-rê-mi nói cùng họ rằng đừng sợ một quyền lực ngoại bang nào (câu 11), nhưng hãy kính sợ Đức Chúa Trời. Ngài sẽ thương xót họ và sẽ giải cứu họ khi cần. Đức Chúa Trời khuyến cáo các lời này cho dân Giu-đa vì Ngài biết tấm lòng yếu đuối của họ. Ngài biết là họ có ý muốn chạy sang xứ Ê-díp-tô để tìm sự bảo hộ nên Ngài nói rất rõ ràng là Ngài không muốn họ làm điều đó.

Đức Chúa Trời nói rõ cho dân sự biết họ có sự chọn lựa và hậu quả của sự chọn lựa của họ. Cả với chúng ta, là con dân Chúa cũng vậy, chúng ta phải đối diện với hai điều chọn lựa: (1) sự sống và sự bình yên nhờ đặt đức tin mình nơi Chúa và vâng phục Ngài; hay là (2) sự khốn cùng và chết mất vì thiếu đức tin và không vâng phục. Cuộc sống chúng ta cũng không khác gì câu chuyện của dân Giu-đa vào thời điểm này. Có thể chúng ta không nhận được lời khuyến cáo minh bạch như cách dân Giu-đa được nghe ở đây, nhưng chắc chắn đã có những sự khuyến cáo đến với đời sống chúng ta!

Chọn sống hay chết, chọn ân phước hay rủa sả. Suy gẫm những điều chọn lựa của chúng ta trong cuộc sống hằng ngày và cho cả sự sống đời đời về sau.

Thứ Ba * 15 Tháng 12

Trở Lại Ê-díp-tô

Nếu chúng ta ngừng ở đoạn 42 thì quả chúng ta thấy tương lai của dân sự sẽ được ân phước. Nhưng rồi họ lại làm gì sau khi họ đã nghe những lời Đức Chúa Trời cậy Giê-rê-mi khuyên cáo họ? Họ có ở lại Giu-đa hay là tái phạm lỗi lầm họ đã làm trước đó không lâu?

Đọc Giê-rê-mi 43:1-7. Dân Giu-đa đã làm gì?

Có những lúc trong đời sống người tín đồ, những lời khuyên cáo của Đức Chúa Trời không hợp ý mình. Rồi có thể chúng ta nghi ngờ chương trình Chúa dự định cho mình. Cũng thế ấy, dân Giu-đa và các nhà lãnh đạo của họ nghi ngờ những lời Giê-rê-mi đã nói với họ. Tình hình ở Y-sơ-ra-ên lúc ấy đã thay đổi nhiều, bao nhiêu điều đã xảy ra, nhưng đáng tiếc là lòng người Giu-đa cũng không thay đổi. Họ không muốn giữ lời họ đã hứa cùng Đức Chúa Trời, và họ quay ra tấn công tiên tri Giê-rê-mi. Nhưng lúc ấy ông đã cao tuổi, họ không muốn trực tiếp tấn công ông, họ quay sang người phụ tá của ông là Ba-rúc. Ba-rúc là thư ký ghi chép lại những lời Giê-rê-mi nói. Họ cho là Ba-rúc đã xúi giục tiên tri phản nghịch họ.

Hãy Đọc Xuất Ê-díp-tô Ký 16:3 và Dân số Ký 16:13. So sánh lời dân sự nói cùng Giê-rê-mi và lời dân Y-sơ-ra-ên nói với Môi-se trong thời ông hướng dẫn họ trong đồng vắng?

Bản tính loài người là khi gặp hoạn nạn thì tìm người để đổ tội, hoặc luôn tìm một lý do để bào chữa cho lỗi lầm của mình. Nên Ba-rúc bị cho là người muốn cho dân mình phải bị tiêu diệt dưới tay người Ba-by-lôn. Chẳng khác lúc xưa dân Y-sơ-ra-ên đổ tội là Môi-se muốn mang họ ra khỏi Ai Cập đáng họ phải bị chết hết trong sa mạc. Có thể lúc tâm tư quá náo loạn, ưu phiền tràn ngập trong lòng họ đã có những tư tưởng vô lý. Cũng là điều cho chúng ta ghi nhớ mình phải gắng giữ sự bình tĩnh và đặt tâm tư mình theo ý Chúa!

Chúng ta có dễ để những tình cảm ảnh hưởng sự suy luận và lý trí mình mà làm chúng ta bỏ qua những mạng lệnh của Đức Chúa Trời không? Làm sao chúng ta có thể kiềm chế mình để không bị tình cảm xâm lấn và điều hành hành vi của mình? (Đọc 2 Cô-rinh-tô 10:5).

Thứ Tư * 16 Tháng 12

Bị Bắt Sang Ai Cập

Hãy Đọc Giê-rê-mi 43:8-13. Đức Giê-hô-va phán bảo gì qua lời của Giê-rê-mi?

Tác-pha-nết là một thành ở vùng đông bắc biên giới xứ Ai Cập. Thành này có đồn lũy vững chắc mà nhiều dân cư người Do Thái đến trú ngụ. Tại đây, Đức Giê-hô-va muốn Giê-rê-mi phải làm một hành động có tính cách tiên tri. Dầu lời nói cũng đã rất tỏ tường, nhưng hành động biểu hiệu cũng rất quan trọng để gây ấn tượng trong đầu người ta.

Trước dinh thự của Pha-ra-ôn ở thành Tác-pha-nết, Đức Chúa Trời muốn Giê-rê-mi chôn hai hòn đá lớn và đó là điều Ngài báo trước, trên hai hòn đá ấy, vua Nê-bu-cát-nết-xa sẽ đặt ngai mình. Ngài đã bảo dân Giu-đa phải trông cậy nơi sự bảo vệ của Ngài và Ngài sẽ che chở họ. Quyền lực mạnh mẽ của Pha-ra-ôn làm sao so bằng quyền năng vô song của Đức Chúa Trời; nhưng họ đã chẳng tin và chạy đi tìm sự bảo vệ của các tà thần của Ai Cập.

Hãy thử tưởng tượng đến việc dân Y-sơ-ra-ên muốn trở về lại Ai Cập. Đây là nơi họ đã bị làm phu tù 400 năm và Đức Chúa Trời đã dùng Môi-se giải phóng họ và đưa họ ra khỏi xứ ấy, khỏi vòng nô lệ và ban đất hứa cho họ. Ngày nay họ lại bỏ đất mà Ngài đã ban cho cha ông họ để trở về lại xứ Ai Cập. Họ đã không vâng lời Chúa mà muốn trở lại đầu phục các thần của người Ai Cập!

Quyết định và hành động của dân Giu-đa, trong đời sống thuộc linh của chúng ta, có bao giờ chúng ta bị cám dỗ muốn “trở lại Ai Cập” vì nghĩ là mình sẽ tìm gặp những gì mình tưởng không tìm gặp được khi ở cùng Đức Giê-hô-va không?

Sự Bội Nghịch

Hãy Đọc Giê-rê-mi 44:1-10. Dân Y-sơ-ra-ên đã làm gì khi họ ở trong xứ Ai Cập?

Tại Ai Cập, Giê-rê-mi cũng gặp cùng hoàn cảnh mà ông đã gặp với dân Y-sơ-ra-ên khi họ còn ở xứ Giu-đa. Dân sự cũng như thành phần lãnh đạo của họ đã phạm tội kinh khủng với Đức Chúa Trời.

Câu trả lời đầy kinh ngạc nào mà dân sự đã trả lời Giê-rê-mi? (Đọc Giê-rê-mi 44:15-19).

Lòng cứng cõi của dân sự thật đáng làm chúng ta phải sửng sốt! Họ không thềm nghe lời Giê-rê-mi nói mà trả lời thẳng vào mặt ông rằng họ không thềm nghe những lời Đức Giê-hô-va dùng ông nói với họ nữa.

Trước khi vua Giô-si-a mang lại sự phục hưng trong đời sống tin kính của dân Y-sơ-ra-ên, họ đã lầm lạc mà thờ lạy các tà thần. Thửa ấy, dân sự đã dâng hương cho “nữ vương trên trời” (tức là nữ thần Át-tạc-tê của dân ngoại). Giờ đây dân sự cho rằng trong thời gian họ thờ tà thần, đốt hương dâng rượu cho các thần ấy, đời sống họ tương đối bình yên; trong khi đó, từ khi họ bỏ đi con đường lầm lạc và vâng lời Đức Giê-hô-va thì dường như những điều chinh chiến lại xảy đến trong xứ họ. Họ không còn muốn thờ lạy Giê-hô-va Đức Chúa Trời nữa. Bởi thế họ ngang nhiên phủ nhận mọi lời Giê-rê-mi nói.

Hãy Đọc Giê-rê-mi 44:20-30 để xem câu trả lời của Giê-rê-mi với sự buộc tội của dân sự.

Có người làm điều tội lỗi và chẳng tin Chúa nhưng dường như cuộc sống họ có sự thịnh vượng. Trong khi đó, có những Cơ Đốc nhân là những người trung tín và trông cậy nơi Chúa lại dường như gặp những khó khăn ngặt nghèo. Chúng ta giải thích điều này ra sao?

Nghiên Cứu Bổ Túc:

Qua toàn sách Giê-rê-mi, cũng như qua toàn Kinh Thánh, chúng ta vật lộn với câu hỏi về thiện và ác. Là Cơ Đốc nhân chúng ta biết phân biệt thiện và ác, bởi vì Đức Chúa Trời đã giải bày cho chúng ta sự khác biệt ấy qua nhiều cách. (Đọc, chẳng hạn, Rô-ma 7:7; Mi-ca 6:8; Giô-suê 24:15; Ma-thi-ơ 22:37-39; và Phục truyền 12:8). Nhưng giả sử bạn là một người không tin Chúa? Làm sao bạn biết sự khác biệt giữa thiện và ác? Tác giả Sam Harris, một người vô thần, trong cuốn sách Các Cảnh Quan Luân Lý (The Moral Landscape) đã tranh luận rằng ý tưởng đạo đức và phân biệt thiện ác chỉ có thể hiểu được qua khoa học. Nghĩa là khoa học có thể giải bày cho con người biết sự khác biệt giữa thiện và ác, đúng và sai. Ông cho rằng khoa học có thể “chữa được sự ác và biết đâu có một ngày, khoa học khám phá và điều chế một thứ thuốc mà khi người ta uống, nó sẽ ảnh hưởng đầu óc họ và làm cho họ trở nên an bình hơn. Nhưng thật sự, đa số các nhà khoa học, dầu họ tin Chúa hay không, cũng không đồng ý với Sam Harris rằng khoa học có thể chữa được tâm lòng hung ác. Nếu vậy, với một người không tin có Đức Chúa Trời và Kinh Thánh, họ tìm đâu ra câu trả lời cho câu hỏi con người dựa vào đâu để phân biệt thiện ác?

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 “Với chúng ta, mọi sự là tùy cách chúng ta có chấp nhận những điều kiện của Chúa.” – Phỏng trích bà Ellen G. White, Selected Messages (Các Sứ Điệp Chọn Lọc), sách 1, trang 118. Tại sao nghĩ rằng sự cứu rỗi được ban cho không có điều kiện, là một lầm lẫn? Điều kiện không phải là việc làm. Điều kiện không giúp chúng ta được “điểm tốt” với Đức Chúa Trời. Chúng ta cần phải hiểu sự khác biệt của sự dạy dỗ sai lầm rằng muốn được cứu chuộc phải do nơi công sức mình; và sự dạy dỗ lầm lạc khác rằng sự cứu rỗi hoàn toàn không có điều kiện.
- 2 Hãy suy gẫm lại câu hỏi cuối của bài họ ngày Thứ Năm. Nếu có người nói, “Tôi chẳng cần phải tin Chúa. Tôi cũng chẳng tin có Đức Chúa Trời. Nhưng xem cuộc đời tôi kìa, bao nhiêu là thành công và giàu có. Còn nhìn đời anh hay chị kìa, đâu có được như tôi, mà anh/chị là tín đồ theo Chúa cả đời!” Thì bạn có câu trả lời nào không?